

wany w medycynie weterynaryjnej nie spełnia określonych dla niego wymagań, koszty tych badań i weryfikacji pokrywa odpowiednio wytwórca, dystrybutor lub importer.

Art. 16. 1. W przypadkach gdy wyniki badań i weryfikacji, o których mowa w art. 15 ust. 1, lub wyniki kontroli, o której mowa w art. 13, potwierdzą, że wyrób stosowany w medycynie weterynaryjnej nie spełnia określonych dla niego wymagań albo nie wykonano zaleceń kontrolnych, o których mowa w art. 14 ust. 1, Prezes Urzędu wydaje odpowiednią decyzję w sprawie:

- 1) wstrzymania wprowadzania do obrotu i do używania wyrobu stosowanego w medycynie weterynaryjnej;
- 2) wycofania z obrotu i z używania wyrobu stosowanego w medycynie weterynaryjnej.

2. Decyzja określona w ust. 1 pkt 1 jest wpisana do Rejestru, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, następuje wykreślenie wyrobu z Rejestru.

Art. 17. 1. Powiadomienia o wstrzymaniu wprowadzania do obrotu i do używania lub wycofaniu z obrotu i z używania wyrobu stosowanego w medycynie weterynaryjnej dokonuje Prezes Urzędu.

2. Koszty powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, ponosi podmiot powiadamiający.

Art. 18. Kto nie dokonuje zgłoszenia do Rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 3 lub 4, albo nie zgłasza do niego zmian — podlega grzywnie.

Art. 19. Atesty i opinie wydane przez Państwowy Instytut Weterynaryjny — Państwowy Instytut Badawczy w Puławach dla wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o których mowa w art. 6, stają się opiniami o wyrobie w rozumieniu ustawy i zachowują ważność przez 5 lat od dnia wydania, nie krócej jednak niż do dnia 30 października 2004 r.

Art. 20. Podmiot uprawniony, który uzyskał pozytywną opinię o wyrobie wydaną przez Państwowy Instytut Weterynaryjny — Państwowy Instytut Badawczy w Puławach do dnia 30 kwietnia 2004 r. obowiązany jest do dokonania zgłoszenia do Rejestru danych, o których mowa w art. 10, do dnia 30 czerwca 2005 r.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

894

USTAWA

z dnia 20 kwietnia 2004 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 w ust. 1:

a) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) część dochodów osób, o których mowa w art. 3 ust. 1, przebywających czasowo za granicą i uzyskujących dochody ze stosunku pracy, z wyjątkiem wynagrodzenia uzy-

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje:

1. wdrożenia Dyrektywy 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz. Urz. WE L 157, z 26.06.2003 r.), Dyrektywy 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych Państw Członkowskich (Dz. Urz. WE L 157, z 26.06.2003 r.) oraz częściowego wdrożenia Dyrektywy 90/434/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych Państw Członkowskich (Dz. Urz. WE L 225, z 20.08.1990 r.).

2. zmiany ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawy z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa oraz ustawy z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 54, poz. 535.

skiwanego przez członka służby zagranicznej, w wysokości stanowiącej równowartość diety z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju, określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, za każdy dzień, w którym była wykonywana praca; zwolnienie dotyczy dochodów nieprzekraczających rocznie równowartości trzydziestu diet, z zastrzeżeniem ust. 15,”

b) po pkt 23 dodaje się pkt 23a i 23b w brzmieniu:

„23a) część dochodów osób, o których mowa w art. 3 ust. 1, przebywających czasowo za granicą i uzyskujących dochody z tytułu:

a) stypendiów — w wysokości stanowiącej równowartość diety z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju, określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, za każdy dzień, w którym było otrzymywane stypendium,

b) ryczałtów na koszty utrzymania i zakwaterowania wypłacanych z budżetu państwa w związku ze skierowaniem do pracy dydaktycznej w szkołach i ośrodkach akademickich za granicą, przyznanych na podstawie odrębnych przepisów,

23b) zwrot kosztów poniesionych przez pracownika z tytułu używania pojazdów stanowiących własność pracownika, dla potrzeb zakładu pracy, w jazdach lokalnych, jeżeli obowiązek ponoszenia tych kosztów przez zakład pracy albo możliwość przyznania prawa do zwrotu tych kosztów wynika wprost z przepisów innych ustaw — do wysokości miesięcznego ryczałtu pieniężnego albo do wysokości nieprzekraczającej kwoty ustalonej przy zastosowaniu stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, określonych w odrębnych przepisach wydanych przez właściwego ministra, jeżeli przebieg pojazdu, z wyłączeniem wypłat ryczałtu pieniężnego, jest udokumentowany w ewidencji przebiegu pojazdu prowadzonej przez pracownika; przepis art. 23 ust. 7 stosuje się odpowiednio,”

c) po pkt 46 dodaje się pkt 46a w brzmieniu:

„46a) dochody uzyskane z instytucji Unii Europejskiej i Europejskiego Banku Inwesty-

cyjnego, do których mają zastosowanie przepisy rozporządzenia nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiającego warunki i procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich (Dz. Urz. WE L 056, z 4.03.1968 r., z późn. zm.),”;

2) w art. 27 po ust. 9a dodaje się ust. 9b i 9c w brzmieniu:

„9b. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, osiąga przychody (dochody) określone w art. 42c ust. 5 ze źródeł przychodów położonych:

1) w Republice Austrii, Królestwie Belgii, Wielkim Księstwie Luksemburga, Księstwie Andory, Księstwie Liechtensteinu, Księstwie Monako, Republice San Marino i Konfederacji Szwajcarskiej lub

2) na terytoriach zależnych lub terytoriach stowarzyszonych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwa Niderlandów, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy w sprawie opodatkowania przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych

— to podatek od tych przychodów (dochodów) zapłacony w państwach, o których mowa w pkt 1, oraz terytoriach, o których mowa w pkt 2, podlega odliczeniu od kwoty podatku obliczonego zgodnie z ust. 1, z uwzględnieniem ust. 8—9a.

9c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz terytoriów, o których mowa w ust. 9b pkt 2.”;

3) w art. 37 w ust. 4 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:

„Pobraną różnicę płatnicy wpłacają na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje właściwy dla płatnika naczelnik urzędu skarbowego, łącznie z zaliczkami za te miesiące.”;

4) w art. 42 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Informacji, o których mowa w ust. 2, nie sporządza się w przypadku sporządzenia imiennej informacji o przychodach (dochodach), o której mowa w art. 42c ust. 1.”;

5) po art. 42b dodaje się art. 42c i 42d w brzmieniu:

„Art. 42c. 1. W terminie do końca miesiąca następującego po zakończeniu roku podatkowego podmiotu wypłacającego przychody (dochody), o których mowa w ust. 5, podmiot ten jest obowiązany przestać, sporządzone według ustalonego wzoru, imienne informacje o tych przychodach (dochodach):

- 1) faktycznemu albo pośredniemu odbiorcy, któremu wypłaca lub stawia do dyspozycji przychody (dochody) i który ze względu na miejsce zamieszkania podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów:
 - a) w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, Księżstwie Andory, Księżstwie Liechtensteinu, Księżstwie Monako, Republice San Marino i Konfederacji Szwajcarskiej, lub
 - b) na terytoriach zależnych lub terytoriach stowarzyszonych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwa Niderlandów, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy w sprawie opodatkowania przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych,
 - 2) urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.
2. Podmiotem wypłacającym, o którym mowa w ust. 1, jest:
- 1) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która wypłaca lub stawia do dyspozycji przychody (dochody), o których mowa w ust. 5, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, na rzecz faktycznego lub pośredniego odbiorcy,
 - 2) pośredni odbiorca, mający miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który wypłaca lub stawia do dyspozycji przychody (dochody), o których mowa w ust. 5, na rzecz faktycznego odbiorcy.
3. Faktycznym odbiorcą, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest osoba fizyczna, która osiąga przychody (dochody), o których mowa w ust. 5.
4. Pośrednim odbiorcą, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2, jest podmiot, któremu są wypłacane lub stawiane do dyspozycji przychody (dochody), o których mowa w ust. 5, osiągnane przez faktycznego odbiorcę, chyba że udokumentuje podmiotowi wypłacającemu, że:
- 1) jest osobą prawną inną niż spółki jawne i komandytowe utworzone według prawa Królestwa Szwecji (handelsbolag (HB) i kommanditbolag (KB) i Republiki Fińskiej (avoin yhtiö (Ay) i kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag i kommanditbolag) lub
 - 2) jego dochody podlegają opodatkowaniu na zasadach przewidzianych dla opodatkowania dochodów z działalności gospodarczej, lub
 - 3) jest funduszem inwestycyjnym, lub
 - 4) na podstawie wydanego przez właściwy organ zaświadczenia, jest traktowany jako fundusz inwestycyjny.
5. Imienne informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują przychody (dochody):
- 1) z odsetek wypłacanych lub stawianych do dyspozycji, związanych z wierzytelnościami wszelkiego rodzaju, zarówno zabezpieczonymi jak i niezabezpieczonymi hipoteką lub prawem do uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochód ze skarbowych papierów wartościowych, z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi papierami, obligacjami i skryptami dłużnymi, z wyjątkiem opłat karnych za opóźnione płatności,
 - 2) z odsetek naliczonych lub skapitalizowanych w momencie sprzedaży, zwrotu lub umorzenia wierzytelności, o których mowa w pkt 1,
 - 3) uzyskane z odsetek, bezpośrednio lub za pośrednictwem pośredniego odbiorcy, wypłacane przez:
 - a) podmioty, o których mowa w ust. 4 pkt 3 i 4,
 - b) przedsiębiorstwa wspólnego inwestowania ustanowione poza terytorium Unii Europejskiej,
 - 4) uzyskane w związku ze sprzedażą, zwrotem lub umorzeniem akcji, udziałów lub jednostek w:
 - a) podmiotach, o których mowa w ust. 4 pkt 3 i 4,
 - b) przedsiębiorstwach wspólnego inwestowania ustanowionych poza terytorium Unii Europejskiej— jeżeli zainwestowały one bezpośrednio lub pośrednio przez inne podmioty lub przedsiębiorstwa,

ponad 40 % swoich aktywów w wierzytelności, o których mowa w pkt 1, w zakresie, w jakim przychód (dochód) ten odpowiada zyskom osiąganym bezpośrednio lub pośrednio z odsetek w rozumieniu pkt 1 i 2.

6. W przypadku, gdy podmiot wypłacający nie posiada imiennych informacji dotyczących:

- 1) przychodu (dochodu) uzyskanego z odsetek, o którym mowa w ust. 5 pkt 3 i 4, za przychód z odsetek uznaje się całość wypłaconej lub postawionej do dyspozycji kwoty,
- 2) udziału aktywów zainwestowanych w wierzytelności, akcje, udziały lub jednostki, o których mowa w ust. 5 pkt 4, uznaje się, że udział aktywów wynosi ponad 40 %; jeżeli podmiot wypłacający nie jest w stanie określić kwoty przychodu uzyskanego przez faktycznego odbiorcę, uznaje się, że przychód odpowiada zyskom ze sprzedaży, zwrotu lub umorzenia akcji, udziałów lub jednostek.

7. Udział procentowy, określony w ust. 5 pkt 4 oraz ust. 6 pkt 2, od dnia 1 stycznia 2011 r. wynosi 25 %.

8. Przepisy art. 42 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór imiennych informacji o przychodach (dochodach), o których mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania, w szczególności w celu umożliwienia podmiotowi wypłacającemu wskazania faktycznego lub pośredniego odbiorcy, oraz wysokości wypłacanych lub stawianych do dyspozycji przychodów (dochodów).

Art. 42d. 1. W celu sporządzenia imiennych informacji, o których mowa w art. 42c ust. 1, podmiot wypłacający:

- 1) ustala tożsamość faktycznego odbiorcy na podstawie przedstawionego przez niego dokumentu stwierdzającego tożsamość,
- 2) przyjmuje, że państwem (terytorium), w którym faktyczny odbiorca podlega opodatkowaniu od całości swoich dochodów, jest wskazane w przedstawionym przez niego dokumencie stwierdzającym tożsamość państwo (terytorium) miejsca stałego zamieszkania, chy-

ba że faktyczny odbiorca wykaże, że podlega takiemu opodatkowaniu w innym państwie (terytorium).

2. Jeżeli podmiot wypłacający ma uzasadnione wątpliwości, czy osoba fizyczna, której wypłaca lub stawia do dyspozycji przychody (dochody), o których mowa w art. 42c ust. 5, jest faktycznym odbiorcą, podejmuje czynności w celu ustalenia tożsamości faktycznego odbiorcy zgodnie z ust. 1. Jeżeli podmiot wypłacający nie jest w stanie ustalić tożsamości faktycznego odbiorcy, traktuje tę osobę fizyczną jako faktycznego odbiorcę.

3. Jeżeli przychody (dochody), o których mowa w art. 42c ust. 5, są wypłacane lub stawiane do dyspozycji osobie fizycznej działającej w imieniu faktycznego lub pośredniego odbiorcy, to podmiot wypłacający jest obowiązany uzyskać od takiej osoby imię i nazwisko albo nazwę oraz adres odpowiednio faktycznego albo pośredniego odbiorcy. Jeżeli podmiot wypłacający nie jest w stanie ustalić tożsamości faktycznego odbiorcy, traktuje tę osobę fizyczną jako faktycznego odbiorcę.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania tożsamości i miejsca stałego zamieszkania faktycznych odbiorców, w celu umożliwienia podmiotom wypłacającym dokonywania identyfikacji faktycznych odbiorców przychodów (dochodów), o których mowa w art. 42c ust. 5.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) zapłata, o której mowa w art. 12 ust. 4d pkt 3.”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r., Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257 i Nr 54, poz. 535.

2) w art. 12:

a) w ust. 3d zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:

„— za datę powstania przychodu uważa się dzień wystawienia faktury, a jeżeli faktura nie została wystawiona w terminie określonym w odrębnych przepisach, za datę powstania przychodu uważa się dzień, w którym faktura powinna być wystawiona.”,

b) po ust. 4c dodaje się ust. 4d w brzmieniu:

„4d. W przypadku podatników dokonujących zbycia udziałów (akcji) jednej spółki kapitałowej innej spółce kapitałowej, jeżeli:

1) spółka nabywająca oraz spółka zbywająca (obejmująca), podlegają w państwie członkowskim Unii Europejskiej opodatkowaniu od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągnięcia oraz

2) w wyniku nabycia udziałów (akcji) spółka nabywająca uzyska bezwzględnie większość praw głosu w spółce, której udziały (akcje) są zbywane, oraz

3) w zamian za zbywane udziały (akcje) spółka zbywająca otrzyma udziały (akcje) spółki nabywającej albo otrzyma udziały (akcje) spółki nabywającej wraz z zapłatą w gotówce w wysokości nie wyższej niż 10 % wartości bilansowej otrzymanych udziałów (akcji)

— do przychodów nie zalicza się wartości otrzymanych udziałów (akcji) w spółce zbywającej i w spółce nabywającej.”;

3) w art. 16 w ust. 1 po pkt 8c dodaje się pkt 8d w brzmieniu:

„8d) wydatków na nabycie lub objęcie udziałów (akcji) przekazywanych innej spółce w sposób, o którym mowa w art. 12 ust. 4d; wydatki te stanowią koszt uzyskania przychodów w przypadku odpłatnego zbycia otrzymanych za nie udziałów (akcji), ustalony zgodnie z pkt 8 i art. 15 ust. 1k,”;

4) w art. 21 dodaje się ust. 3—6 w brzmieniu:

„3. Zwalnia się od podatku dochodowego przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

1) wypłacającym należności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jest:

a) spółka będąca podatnikiem podatku dochodowego mająca siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo

b) położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład spółki podlegającej w państwie członkowskim Unii Europejskiej opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągnięcia,

jeżeli wypłacane przez ten zagraniczny zakład należności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów przy określaniu dochodów podlegających opodatkowaniu w Rzeczypospolitej Polskiej,

2) uzyskującym przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jest spółka podlegająca w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągnięcia,

3) spółka:

a) o której mowa w pkt 1, posiada bezpośrednio nie mniej niż 25 % udziałów (akcji) w spółce, o której mowa w pkt 2, nieprzerwanie przez okres nie krótszy niż 2 lata lub

b) o której mowa w pkt 2, posiada bezpośrednio nie mniej niż 25 % udziałów (akcji) w spółce, o której mowa w pkt 1, nieprzerwanie przez okres nie krótszy niż 2 lata, lub

c) podlegająca w państwie członkowskim Unii Europejskiej opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągnięcia, posiada bezpośrednio — zarówno w spółce, o której mowa w pkt 1, jak i w spółce, o której mowa w pkt 2 — nie mniej niż 25 % udziałów (akcji) nieprzerwanie przez okres nie krótszy niż 2 lata,

4) odbiorcą należności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jest:

a) spółka, o której mowa w pkt 2, albo

b) zagraniczny zakład spółki, o której mowa w pkt 2, jeżeli dochód osiągnięty w następstwie uzyskania tych należności podlega opodatkowaniu w tym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym zagraniczny zakład jest położony.

4. Użyte w ust. 3 pojęcie „zagraniczny zakład” oznacza zakład w rozumieniu danej umowy w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, której stroną jest Rzeczpospolita Polska.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3, nie ma zastosowania do przychodów, które, zgodnie z odrębnymi przepisami, zostaną uznane za przychody:

1) z podziału zysków lub spłaty kapitału spółki wypłacającej należności, o których mowa w ust. 1 pkt 1,

2) z tytułu wierzytelności przenoszącej prawo do udziału w zyskach dłużnika,

3) z tytułu wierzytelności uprawniającej wierzyciela do zamiany jego prawa do odsetek na prawo do udziału w zyskach dłużnika,

4) z tytułu wierzytelności, która nie powoduje obowiązku spłaty kwoty głównej tej wierzytelności lub gdy spłata jest należna po upływie co najmniej 50 lat od powstania wierzytelności.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań, o których mowa w art. 11 ust. 1, między podmiotem wypłacającym i uzyskującym należności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zostaną ustalone lub narzucone warunki różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne podmioty, w wyniku czego kwota wypłacanych należności jest wyższa od tej, jakiej należałoby oczekiwać, gdyby powiązania te nie istniały, zwolnienie, o którym mowa w ust. 3, stosuje się tylko do kwoty należności określonej bez uwzględniania warunków wynikających z tych powiązań. Przepisy art. 11 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 26 po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 1, korzystających ze zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie art. 21 ust. 3, stosują to zwolnienie wyłącznie pod warunkiem udokumentowania przez spółkę, o której mowa w art. 21 ust. 3 pkt 2:

- 1) jej miejsca siedziby dla celów podatkowych, wydanym przez właściwy organ administracji podatkowej zaświadczeniem (certyfikat rezydencji), lub
- 2) istnienia zagranicznego zakładu w rozumieniu art. 21 ust. 4, zaświadczeniem wydanym przez właściwy organ administracji podatkowej państwa, w którym znajduje się jej siedziba lub zarząd albo przez właściwy organ podatkowy państwa, w którym ten zagraniczny zakład jest położony.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679, z późn. zm.⁴⁾) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. Pracownikom Służby Leśnej, w tym również strażnikom leśnym, używającym własnych pojazdów, do celów służbowych, w jazdach lokalnych, może być przyznane prawo do zwrotu kosztów związanych z użytkowaniem tych pojazdów — do wysokości miesięcznego ryczałtu pieniężnego lub do wysokości nieprzekraczającej stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, określonych w odrębnych

prezypisach wydanych przez właściwego ministra, jeżeli przebieg pojazdu, z wyłączeniem ryczałtu pieniężnego, jest udokumentowany w ewidencji przebiegu pojazdu prowadzonej przez pracownika.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. Nr 142, poz. 702, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego obowiązani są dokonać zgłoszenia identyfikacyjnego przed dokonaniem pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu jednym z tych podatków. Zgłoszenia identyfikacyjnego dokonuje się niezależnie od zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535) oraz w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257 i Nr 68, poz. 623).”;

2) w art. 11:

a) w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) podmiotów określonych w art. 42 ust. 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535 i Nr 93, poz. 894).”.

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Faktyczny odbiorca określony w art. 42c ust. 1 i 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 i Nr 145, poz. 1623, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 113, poz. 984 i Nr 200, poz. 1682 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 203, poz. 1966 i Nr 229, poz. 2273.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 116, poz. 1216 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 126, poz. 1067 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302 i Nr 217, poz. 2125.

o podatku dochodowym od osób fizycznych, mający numer identyfikacji podatkowej nadany w państwie miejsca zamieszkania innym niż Rzeczpospolita Polska, jest obowiązany podawać ten numer podmiotowi wypłacającemu określone w art. 42c ust. 2 tej ustawy. Podmiot wypłacający jest obowiązany żądać podania numeru identyfikacji podatkowej i przekazywać go naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla opodatkowania osób zagranicznych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” (Dz. U. Nr 106, poz. 675, z późn. zm.⁶⁾) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Listonoszom używającym własnych pojazdów, do celów służbowych, w jazdach lokalnych, może być przyznane prawo do zwrotu kosztów związanych z użytkowaniem tych pojazdów — do wysokości miesięcznego ryczałtu pieniężnego lub do wysokości nieprzekraczającej stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, określonych w odrębnych przepisach wydanych przez właściwego ministra, jeżeli przebieg pojazdu, z wyłączeniem ryczałtu pieniężnego, jest udokumentowany w ewidencji przebiegu pojazdu prowadzonej przez pracownika.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 305m dodaje się rozdział 3 w brzmieniu:

„Rozdział 3

Szczegółowe zasady wymiany informacji o przychodach (dochodach) z oszczędności

Art. 305n. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje z urzędu informacje dotyczące przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych, których wypłacanie wymaga, zgodnie z przepisami o podatku

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660 i Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623 i Nr 91, poz. 868.

dochodowym od osób fizycznych, składania imiennej informacji o przychodach (dochodach), uzyskanych przez osoby, które ze względu na miejsce zamieszkania podlegają obowiązkowi podatkowemu od wszystkich swoich dochodów:

1) w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Księstwie Andory, Księstwie Liechtensteinu, Księstwie Monako, Republice San Marino i Konfederacji Szwajcarskiej lub

2) na terytoriach zależnych lub terytoriach stowarzyszonych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwa Niderlandów, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowę w sprawie opodatkowania przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych

— właściwym władzom tych państw i terytoriów.

§ 2. Informacje przekazuje się przynajmniej raz w roku w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku podatkowego podmiotu wypłacającego przychody (dochody).

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z właściwymi władzami państw i terytoriów, o których mowa w § 1, porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowych zasad i trybu wymiany informacji.

Art. 305o. Do informacji określonych w art. 305n § 1 dotyczących podatników, na których ciąży nieograniczony obowiązek podatkowy w Rzeczypospolitej Polskiej, otrzymanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych od właściwych władz innych państw lub terytoriów zależnych lub stowarzyszonych przepisy art. 297a stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 306a:

a) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Zaświadczenie powinno być wydane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia, z zastrzeżeniem § 6.”,

- b) dodaje się § 6 w brzmieniu:
- „§ 6. Zaświadczenie, o którym mowa w art. 306m § 1, powinno być wydane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia.”;
- 3) art. 306k otrzymuje brzmienie:
- „Art. 306k. W sprawach nieuregulowanych w art. 306a—306i oraz 306l i 306m stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1—6, 8—12, 14, 16 oraz 23 działu IV.”;
- 4) po art. 306k dodaje się art. 306l—306n w brzmieniu:
- „Art. 306l. Organ podatkowy na wniosek podatnika wydaje zaświadczenie o jego miejscu zamieszkania lub siedzibie dla celów podatkowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (certyfikat rezydencji).
- Art. 306m. § 1. Organ podatkowy na wniosek podatnika wydaje zaświadczenie o miejscu zamieszkania dla celów podatkowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby fizycznej osiągającej przychody (dochody), o których mowa w art. 305n § 1, ze źródeł przychodów położonych:
- 1) w Republice Austrii, Królestwie Belgii, Wielkim Księstwie Luksemburga, Księstwie Andory, Księstwie Liechtensteinu, Księstwie Monako, Republice San Marino i Konfederacji Szwajcarskiej lub
 - 2) na terytoriach zależnych lub terytoriach stowarzyszonych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwa Niderlandów, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy w sprawie opodatkowania przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych.
- § 2. W zaświadczeniu, o którym mowa w § 1, podaje się również zgłoszone organowi podatkowemu przez wnioskodawcę:
- 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu, który wypłaca lub stawia do dyspozycji przychody (dochody),
 - 2) numer rachunku wnioskodawcy, a w przypadku jego braku — tytuł prawny, z którego wynika wiarygodność stanowiąca podstawę wypłaty lub postawienia
- do dyspozycji przychodów (dochodów).
- Art. 306n. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory zaświadczeń, o których mowa w art. 306l i art. 306m § 1, uwzględniając zakres danych wykazywanych w zaświadczeniach oraz dane identyfikujące wnioskodawcę i organ wydający zaświadczenie.”.
- Art. 7.** W ustawie z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 53 po § 30a dodaje się § 30b w brzmieniu:

„§ 30b. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenie „pośredni odbiorca” ma znaczenie nadane w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535 i Nr 93, poz. 894).”;
 - 2) w art. 80 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Płatnik, podmiot, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, niepełniący funkcji płatnika lub pośredni odbiorca, który wbrew obowiązkowi nie składa w terminie podatnikowi lub właściwemu organowi wymaganej informacji podatkowej lub informacji, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 lub art. 42c ust. 1 powołanej ustawy, podlega karze grzywny do 180 stawek dziennych.”.
- ⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803, z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 68, poz. 623.

Art. 8. Podatnicy, u których rok podatkowy jest inny niż rok kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2005 r., stosują do końca przyjętego przez siebie roku podatkowego przepisy art. 12 ust. 3d ustawy wymienionej w art. 2, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2004 r.

Art. 9. Ustawa ma zastosowanie do dochodów uzyskanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z wyjątkiem przepisów art. 21 ust. 1 pkt 20 i 23a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które mają zastosowanie do dochodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2004 r.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

- 1) art. 27 ust. 9b i 9c, art. 42 ust. 7, art. 42c i art. 42d ustawy wymienionej w art. 1, art. 2 pkt 2 lit. a, art. 4 pkt 2 oraz art. 6 i art. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.;
- 2) art. 2 pkt 4 i 5, który wchodzi w życie z dniem 1 maja 2012 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

895

USTAWA

z dnia 20 kwietnia 2004 r.

o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156, z 2002 r. Nr 240, poz. 2060 oraz z 2003 r. Nr 199, poz. 1936 i Nr 229, poz. 2278 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się następujące ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej oraz ustawę z dnia 18 września 2001 r. — Kodeks morski.

Niniejsza ustawa wdraża postanowienia następujących dyrektyw:

- dyrektywę 2002/59/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającą wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającą dyrektywę 93/75/EWG (Dz. Urz. WE L 208 z 5.08.2002 r.),
- dyrektywę 2001/25/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy (Dz. Urz. WE L 136 z 18.05.2001 r., z późn. zm.),
- dyrektywę 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów Państw Członkowskich Wspólnoty lub z portów Państw Członkowskich Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 188 z 2.07.1998 r., z późn. zm.),
- dyrektywę 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. WE L 046 z 17.02.1997 r., z późn. zm.).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych przepisów i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odnośnych działań Administracji Morskiej (Dz. Urz. WE L 319 z 12.12.1994 r., z późn. zm.),
- 2) dyrektywy 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. dotyczącej przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją państw członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu) (Dz. Urz. WE L 157 z 07.07.1995 r., z późn. zm.),
- 3) dyrektywę 95/64/WE z dnia 8 grudnia 1995 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu rzeczy i osób drogą morską (Dz. Urz. WE L 320 z 30.12.95 r., z późn. zm.),
- 4) dyrektywy 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. WE L 46 z 17.02.1997 r., z późn. zm.),
- 5) dyrektywy 97/70/WE z dnia 11 grudnia 1997 r. ustanawiającej zharmonizowany system bezpieczeństwa dla statków rybackich o długości 24 metrów i większej (Dz. Urz. WE L 34 z 09.02.1998 r., z późn. zm.),